

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

Представка број 24922/12
ЗАСТАВА ИТ ТУРС
против Србије

Европски суд за људска права (Друго одељење), на заседању већа 9. априла 2013. године у саставу:

Guido Raimondi, *председник*,
Danutė Jočienė,
Peer Lorenzen,
Dragoljub Popović,
Işıl Karakaş,
Nebojša Vučinić,
Paulo Pinto de Albuquerque, *судије*,
и Stanley Naismith, *секретар одељења*,

У вези са горе наведеном представком поднетом 4. априла 2012. године,
После већања, доноси следећу одлуку:

ЧИЊЕНИЦЕ

1. Подносилац представке, *ЗАСТАВА ИТ ТУРС*, је предузеће из Крагујевца. Пред Судом га је заступао г. Д. Јоксимовић, адвокат из истог града. Чињенице предмета, како их је изнео подносилац представке, могу се сумирати на следећи начин.

А. Околности предмета

2. Неутврђеног дана, предузеће подносилац представке покренуло је парнични поступак пред Трговинским судом у Крагујевцу против *ГРУПА ЗАСТАВА ВОЗИЛА А. Д. Крагујевац у реструктурирању* (дужник), тражећи, између осталог, утврђивање имовинског обештећења.

3. Трговински суд је 2. марта 2010. године пресудио у корист предузећа подносиоца представке и, даље, наложио дужнику да му исплати 650.000 српских динара за судске трошкове.

4. Ова пресуда постала је правоснажна 3. августа 2011. године.

5. Предузеће подносилац представке је 19. августа 2011. године поднело предлог за извршење горе наведене пресуде на име досуђених трошкова, предложивши да се оно обави банкарском дознаком.

6. Трговински суд је 23. августа 2011. године одбацио овај предлог с обзиром да је дужник био „у реструктурирању“ (види став 14. у даљем тексту).

7. Ова одлука је потврђена 16. септембра 2011. године у другом степену.

8. Подносилац представке је 2. новембра 2011. године уложио уставну жалбу.

9. Предмет је тренутно у току пред Уставним судом.

Б. Предузеће подносилац представке и статус дужника

10. Предузеће подносилац представке и дужник били су предузећа са претежно друштвеним капиталом.

11. Агенција за приватизацију је 16. новембра 2006. године наложила реструктурирање дужника, а тај поступак је још у току.

В. Релевантно домаће право

1. *Закон о извршном поступку из 2004. године (објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ – „Сл. гласник РС“ - број 125/04)*

12. Члан 5. став 1. овог Закона прописује да се сви извршни поступци морају хитно обавити.

13. Чланови 69-153 утврђују релевантне детаље у вези са извршењем путем банкарског рачуна.

2. *Закон о приватизацији (објављен у „Сл. гласнику РС“, бр. 38/01, 18/03, 45/05, 123/07, 30/10, 93/12 и 119/12)*

14. Чланови 19-20ђ утврђују детаље у вези са реструктурирањем предузећа која ће се приватизовати. Ово реструктурирање је, међутим, опционо и предузеће може бити продато а да није реструктурирано ако тако одлучи Агенција за приватизацију. Члан 20ж прописује да предузећа у поступку реструктурирања не могу бити предмет извршног поступка до краја поступка реструктурирања, али најкасније до 30. јуна 2014. године.

3. *Релевантне одредбе у вези са друштвеним предузећима*

15. Ове одредбе изнете су у предмету *Р. Качанор и друге подносиоце представке против Србије* (бр. 2269/06, 3041/06, 3042/06, 3043/06, 3045/06 и 3046/06, 15. јануар 2008. године, ст. 71-76).

ПРИТУЖБЕ

16. Предузеће подносилац представке жалило се према члану 6. став 1. Конвенције и члану 1. Протокола број 1 због неизвршења правоснажне пресуде од 2. марта 2010. године.

ПРАВО

17. Као што је примећено у горњем тексту предузеће подносилац представке жалило се због неизвршења правоснажне пресуде донете у његову корист. При томе се оно ослонило на члан 6. став 1. Конвенције и члан 1. Протокола број 1.

18. Релеватне одредбе ових чланова гласе како следи:

Члан 6. став 1.

„Свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама ... има право на правичну ... расправу у разумном року пред ... судом...“

Члан 1. Протокола број 1

„Свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права“.

19. Суд, међутим, сматра да је неопходно да се прво размотри да ли предузеће подносилац представке има право да поднесе представку према члану 34. Конвенције (види *Опитина Антији против Француске* (одлука), број 45129/98, ЕЦХР 1999-VIII).

20. С тим у вези се примећује да према условима члана 34. Суд може примати појединачне представке само од „лица, невладиних организација или групе појединаца“.

21. У конкретном предмету предузеће подносилац представке је предузеће са претежно друштвеним капиталом и, као такво, њега тесно контролише Агенција за приватизацију, и сама државно тело, и/или Влада (види *Р. Качанор и друге подносиоце представке против Србије*, цитиран у горњем тексту, став 97.).

22. Суд према томе сматра да предузеће подносилац представке, упркос чињеници да је оно засебно право лице, не ужива довољну институционалну и оперативну самосталност у односу на државу, (види, *mutatis mutandis*, *Р. Качанор и друге подносиоце представке против Србије*, цитиран у горњем тексту, ст. 92-99), и мора се, у сврхе члана 34. Конвенције класификовати као владина организација.

23. Према томе, ова представка је некомпатибилна *ratione personae* са одредбама Конвенције у оквиру значења члана 35. став 3. и мора се одбацити у складу са чланом 35. став 4. истог (види, *mutatis mutandis*, *Опитина Антији против Француске*, цитиран у горњем тексту).

Из тих разлога, Суд једногласно

Проглашава представку недопуштеном.

Stanley Naismith
Секретар

Guido Raimondi
Председник